

בדל היגד

... ובהיאמר המילה 'עתידי' מן השפה הרוסית
מגיחים עכברים ובשלל לועות
מכרסמים את העידית העסיסית
של הזכרון, כמו בגבינה זרועת שוחות.
בחלף חורפים כה רבים לא אכפת כבר מי
או מה נצב לצד החלון מאחורי וילון,
ובראש מצטלצל לא תו "דו" שמימי,
אלא רק הרחש. בהיותם דורות,
לחיים עצמם לא תבחון קרבים,
יחשפו ניבים בכל נפתוליד.
מכל האדם פלו משתייר דבר שפתיים
חלקי. בדל אופנו המושח. בדל היגד.